

జై లాళ్లు వ్యాకరణం

Jayadev...

ప్రముఖుల నెండరిగ్లడ్ ప్యూసె ఉద్యోగి అప్టికేషన్ జిల్లా పరిషత్ కి వేశాడు. కన్వెన్షన్ లో త్వరతోనే పతాన పంచాయతీ సమితి ఆఫీసుకు భావనీనదని ఉత్తరువు వచ్చింది. నాలుగంటే బయల్పడారు. వెళ్లడం కొత్త భలం జాగ్రత్తగా వెళ్లవలసిందని తండ్రి సుబ్బయ్య కోలాన్ని సావకాశంగా విని, అమ్మతో వస్తానని చెప్పి బయల్పడారు.

మదనపల్లి ఉదలి తంబళ్లపల్లికి తొమ్మిది గంటలకి చేరింది బస్సు. ఇంటర్వ్యూకి రావలసిన వాళ్లు అంతకు క్రితమే హాజరయి ఉన్నారు. పది గంటలు కావడంతో ఇంటర్వ్యూ ప్రారంభమైంది. లాంఛనంగా జరిగిన ఆ ఇంటర్వ్యూ ఫలితాలు లేక దిగా, పెళ్లి వారి నడకలా సాగింది. విడుక్కున్న వాళ్లున్నారు. ఒంటిగంటలూ ఇంకా ఈ తంటు ముగియలేదే అతిగా ఉన్నదంటూ

విసుక్కుని ఆక్రోశించిన వాళ్లున్నారు. వేణువంటు ఎరిగ్గా ఒకటిన్నరకు వచ్చింది. నెలక్కును అభ్యర్థులు ఇద్దరు. ఒకరు ఎర్పిఫీరేలు చూపి నీడో గుర్తింపునుంటే వరో వ్యక్తి వేణును ఆపాద మస్తకం చూసి, తన దుఃఖంతో తేరిపిర మళ్ళా పరిశీలించి "స్వస్థం ఏదో"ని అడిగాడు అంగ్లంలో వేణు బదులిచ్చాడు. "ఇక వెళ్లొచ్చు" అని అభ్యర్థులు ఏకాంగీకారం చెప్పడంతో వెణుకు కొంత కోపం వచ్చింది. ఇంత మాత్రానికి తన ఎనభై మైళ్ల ప్రయాణం వృధా అని అనుకోక పోయినా కొంత బాధ పడ్డది మాత్రం వాస్తవం. ఏది ఏమైనా తనకుద్యోగం రావాలి. తనద్యోగం చెయ్యాలి.

ఇంటర్వ్యూ జరిగిన వారం రోజులకు ఉద్యోగం పతాన పత్రాలో వేశామంటూ అర్జీ రండుకున్న వేణు సంతోష పడ్డాడు. తన జీవితంలో ఇదొక ఘట్టం అరంభం కాబోతున్నది. చదువుకున్న

కాలా మిడి, ఉద్యోగం చేసి తనాక స్థిరత్యానికి వెడుతున్నాడు. పల్లెపట్టు నవలోకించి, ఉండ లానికి ఇల్లు చూసుకోవడానికి తంబళ్లపల్లి సమితి ఆఫీసుకు ఆ మరువాడే వెళ్లాడు.

ఆఫీసులో గుమాస్తాలు పని చేస్తున్నారు. సమితి వాళ్లుకు డెవంప్ మెంటు ఆఫీసరు క్యాంపు క్లారని తెలిసింది. సమితి ప్రెసిడెంటు కారు వచ్చి ఆగింది. అందులో నుండి ప్రెసిడెంటు దిగి, రోపలి కొచ్చి, తన సీట్ కు వెళ్లి హెడ్ క్లార్కును పిలిచి ఏదో అడుగుతున్నాడు.

వేణు 'సి' క్లార్కువద్ద కెల్లి ఆర్డరు చూపి ఆ పల్లెకు వెళ్లేదారి, అది దగ్గరదారి తెలుపాల్సిందని అర్థించాడు. ఆ గుమాస్తా మానిలా చేయని ప్రెసిడెంటువైపు చూపి, తన పనిలో నిమగ్ను డయ్యాడు. వేణు మరింకో గుమాస్తాపడిగాడు మెల్లగా. ఆ గుమాస్తా తనకు తెలియదన్నాడు. చిల్లర దేవుళ్లు మొక్కడానికన్నా అసలు దేవుళ్ళే చూడడమే నయమనుకుని వేరుగా ప్రెసిడెంటు సమాపించి ఆర్డరు చూపి అడిగాడు.

"అవునోయ్. ఆ పల్లెకు క్రొత్త పాతకాల పెట్టించాం. న్యూటేచర్ గా నిన్ను వేయించాం. ఆ పండాంతో ప్రెసిడెంటు అడగ్గా వేయించాం. ఆ పల్లె ఆ ప్రాంతంలోనే ఉండాలి. బస్సు దిగి ఆరు మైళ్లు నడవాల్సి ఉంటుంది. తెల్పిందా." అంటూ ఆయన చెప్పాడు.

"ఏ బస్సులో వెళ్లాలి" వేణుకు ఆ ప్రాంతమే నూతనం కాబట్టి సవివరంగా అడిగి తెలుసుకుందామని అడిగాడు.

సమితి ప్రెసిడెంటు సాధారణంగా వివరించిన అసంతరం వేణు రోడ్డు కొచ్చాడు.

* * *

బస్సు దిగి సమయానికి మధ్యాహ్నం రెండ గంటలు పైబడ్డది. ముందపెప్పడూ చూచి ఎర గని ప్రాంతం దారి తెలియలేదు బస్సు కండక్టర్ పుచ్చాన దిగి వెళ్లవలసిని చోటు కనుక్కుని నడక సాగేడు. రోడ్డు వాక్కుండా, కాలిదారి కాకుండా త్రిశంకున్నర్లంలా ఉన్న ఆ దారంటే నడుస్తూ ఆ పల్లెను గురించి, తను నడుచుకో వలసినది ఆల విస్తున్నాడు వేణు. ముక్కూ మొగ మెరుగని చోటు అదే గాక పరిచయమైనా లేదు అక్కడ. తనం వరకు విద్యార్థిగా ఉన్నవాడాయె. ఇప్పుడు ఉద్యోగ చెయ్యబోతున్నాడు. ఆ ఒక్క భరోసాతోనే తనం దూరం వచ్చాడు. మాష్రుగా మారబోతున్నాడ పవిత్రమైన గురువన్ను నామాన్ని సాక్షాత్త చెయ్యాలి ఆలయాలకే ? బోలెడున్నాయి. భా భారత పాఠుల్నిగా తను మార్పుపోతున్నాడు తే పయసులో నున్న పిల్లల్ని ఈ మహాత్మర యజ్ఞం తన కెదురయ్యే సమస్య తెచ్చి ? పరుగులు తీ తన ఉత్సాహానికి ఆటంకాలెన్నో ? తరగని విజ్ఞానా తన విద్యార్థుల కందజేయ బోతున్నాడు. సత్కారానికి ఆటంకాలు రావు. వచ్చినా అవి నిలువవు, అన్న తన ఆత్మ విశ్వాసం.

ఒక చిన్న గుట్టు ఎక్కి దిగాడు. చిట్టడిచిల పిట్టలు అట్టహాసంగా, కీతాహంసతో కూసు వున్నాయి. ఒక మూల్గు కాలికి గుచ్చుకుంది. తీసివేశాడ రత్తం వెనుక్కుంది కొద్దిగా. లోతుగా గ్రుచ

త్రైలోక్య వశ్యాకరం

కొన్నట్టుంది ఆ ముల్లు.
 మెల్లగా నడక సాగించాడు. అదొక పాఠం.
 పనిపించుకొంది యాచారుగా. ఒకతను అరక
 తోలుతున్నాడు.
 వేణును చూసిన వాడల్లా "ఎక్కడికప్పు ఇట్టా
 ఎదురున్నావ్ ?" అని పలుకరించాడు.
 వేణు బదులిచ్చాడు.
 "అబ్బో మేట్టారివా. ఆ పల్లెలో ఇస్కూలు
 లేదే. అయితే కొత్తగా ఏకారా ? అవున్నే వేసుం
 తారు. నా మతి మండ పంచాయతీ పెసిడెంటు
 చెప్పా. అయిన గాని అదో నూడు. ఇలా గెడితే
 బారెడు దూరం ఇదో నూడు. ఇలాగెల్లప్పు. ఇది
 సాకాపల్లికి చేరేను. ఇటు వడమర. నూటిగా ఎడితే
 పల్లె ఉంటుంది. కాస్త దూరమేలే."
 "చస్తినండే" అంటూ వేణు నడవ సాగెడు.
 అరకను వదలి ఆ వ్యక్తి దారికొచ్చి:
 "బీడి ఉండదా ?" అని అడిగాడు.
 "నేను కాల్యడం లేదు" అన్నాడు వేణు వేణు
 చూపి.
 "ప్రాణ్ణి పాడి ఉన్నదా ?"
 "నేను వెయ్యడంలేదు."
 "నీడ వడలె"
 "అది నలేగాని పల్లెలో ఎప్పు యిండ్లుంటాయి?"
 "ఆం ఏ ముంటుంటే. మచా ఉంటే అరవైకి
 మించదు."
 "మునునలు ఉన్నాదా ?"
 "లేకేం మునునలు, కర్పం ఇద్దరూ ఉన్నారు"
 "ఇక వస్తాను" అని బయల్దేరాడు వేణు మళ్ళా.
 "తేది ఏం ? ఈ వానలు సూస్తే వడసం
 తోంది బావుతోవేమొ వీళ్ళు లేవు. ఇట్టాగ ఉంటే
 వామల్లా కావల్సిందే. వారు వదిలం. వానవడలా.
 అవును గాని పంచాంగంలో తపోరి వరసం ఎంత
 ఏకాడు ?"
 పంచాంగంలో వర్షం ఎంత వేకారు ? వేస్తా
 అన్న సందేహం కల్గింది. ఇన్ని పడునులు, దుక్కులు
 అని వేస్తారా ? ఇక్కడ వేణు చిక్కలో పడ్డాడు.
 పంచాంగం గురించి సాశ్యాంశంగా పెట్టలేదు.
 ఏమో ? పంచాంగంలో వర్షం ఇంతని ఉప్పు దేము ?
 ఇక్కడ తన జెట్టు పోగొట్టుకోకూడదు. ఇంగ్లీషులో
 తారీఖు నూటిగా చెప్పాడు.
 "తెలుగులో తేది ఏమని అడిగితే ఇంగ్లీషులో
 ఏక దమ్మునడం వేస్తున్నావు. తెలుగు తేది, నెల
 ఏంది ?"
 తడుముకున్నాడు వేణు తెలుగు నెలలు తెలుసు.
 కాని ఫలాన మాసం, ఫలాన తారీఖిది తెలియదు.
 ఏం చెప్పడం ?
 "తెలుగు తేది తెలియదు" అని వచ్చేసుకున్నాడు.
 "అదేంది బాబూ. నేను వమ్మను. ఇంత సడలవు
 నదిది తేది తెలియడంపే నమ్మను. అది పోస్తే కొత్త
 సంవత్సరం కదా ? వరసం ఎట్టాగుంది ? ఎప్పుడు
 కురస్తది."
 తనలా చెప్పగండు ? క్లాస్టిక్తంగా ఎప్పుడు
 వర్షం వడుందో ఏమో ?
 "ఏం అలా తింటేలు వడ్డారు ఇంత మాత్రం
 తెలిదా ?"

అందమైన, సువాసనగల జుట్టు
 కొరకు
టాటావారి హేర్ ఆయిల్స్
 కోకోనట్ లేక కేస్తర్

మల్లా చివరలోనే తన నడక సాగించాడు. వేగం వ్యక్తి అరక లోలదానికి వెళ్ళాడు.

అదిలో వాంపడితా ఈ వంపాంగం గురించి అడగడంతో వేణు కొంత నలుగుడు వద్దది మాత్రం కాస్త వం.

నమ్మకం మానవునికి సాధానికే పడిగట్లు వం పేవి. నమ్మకంతో మానవుడు జీవిస్తున్నాడు. పుడి గుండంలో చిక్కుకున్న వ్యక్తి చిన్న ఆకు అవుపించినా దాన్ని పట్టుకుని బ్రతగ్గంనేనూ అని తోస్తున్నాడు. కాంబి అని త్రోసేసే నడవ్వచ్చు. కాంబికి ఆకారం మార్చి భగవంతుడని పూజించ వచ్చు. నమ్మకంపైనే ఆధారపడ్డది ఇది.

బడివెళ్ళిన తర్వాత వంపాగాన్ని తెప్పించి దాని అనుసానులు తెలుసుకోవటం వయం.

విసిరి వేయబడ్డ వేరుశనగ కాంబిల్లా, అక్కడ ఇక్కడ వీధుల క్రమం లేక పల్లె చూడ్డానికి క్రమం కిక్కిరిస్తేనే పిల్లవాళ్ళలా అవుపించింది. ఒకటో రిండ్లో వెంకుటేళ్ళు వ్యత్యాసాన్ని తెలుపుతున్నాయి. ఏగా దిగా చూస్తున్న పల్లెజనాన్ని చూసుకుంటూ ముననలు ఇల్లు అడిగి తెలుసుకుని, ఆ వైపు వెళ్ళాడు.

ముననలు తీరిగ్గా కూర్చుని ఉన్నాడు కుర్చీలో. నచ్చన వేణుని, అతని రాకలోని అంతర్భావి సాన కాంగా తెలుసుకున్నాడు. బడి స్వలాన్ని చూపించ వలసిందిగా వేణు అడిగాడు.

వేణును పిలుచుకుని ముననలు ఒక పూరిపాక లోని కొచ్చాడు.

“ఇదే ఇప్పటి పాతకాలగా ఉండుకోంది. పిదపాంగా వేరే భవనం కట్టిస్తాం.” అంటూ తలుపు తెరిచాడు.

వదలు పట్టిన తలుపు త్రోపుడుకు తట్టుకో లేక మొదాయింది, రక్కసుని గావుకేకలా అంది తెలుసుకుంది. ఇద్దర్ని చూశాయేమో బల్లలు పరుగెత్తాయి, ఎలకలు దొబుడితాయి. గోడలు ఇలాలుగా ఉన్నాయి. వేణు పై కప్పు చూశాడు. రామరామ. మార్క చంద్రులు నిరాటంకంగా రాజ్యం చెయ్యవచ్చు. కిటికీలు లేవు. గుహలో ఉన్నట్టుంది. పాక బయటయినా శుభ్రంగా ఉన్నదా అంటే అడి లేదు. అంతా పరమానందంగా వుంది. ముక్కు మూసుకున్నాడు వేణు. వాసన కొడుతున్నది. నాలుగు అంకణాల పాకది. వేణుకి తల తిరుగ సాగింది.

“ఇక్కడ మూలు చెప్పియ్యండి.”

అలోచించాడు వేణు కొద్ది సేపు. ఉత్త చెవికన్నా తాలాకుచెవి మేలు అన్నట్లు ఆ మరు రోజే అడ్డీ ప్సూ, రిజిస్ట్రారు, అటెండెన్సు రిజిస్ట్రారు టీచర్స్ అటెండెన్సు రిజిస్ట్రారు లాసి బడి ప్రాధు ల్లినాడు. రెండు రోజులు ముననలు గృహంలో భోజనం చేయించి తిన్నాడు. తనకు భోజనం చేసుకోడానికి ప్రత్యేక గది అడిగి, లేదనిపించుకుని పాతకాలలోనే ఓ ప్రక్క ఒక అంకణం వెరకు బొప్పి చొప్పు తెప్పించి అడ్డదిద్దంగా కట్టి స్వయం సాకానికి రెడి చేశాడు. పిల్లల సహాయం కొంత తీసివచ్చాడు. మొదట్లో అప్పులో గంజి ఎక్కు వాగా ఉండేది, అప్పు ఉడకక పోయినా దించేవాడు, రసం చెయ్యించి అది పుల్లగా ఉండేట్లు చేసి ఇది చింతపొంది అని తిన్నాడు. ఇది చారు కాదు మరేదో అనుకుని తినేవాడు. కాకరకాయలు తెప్పించి సహనం చేసి తాళింపు చేశాడు. వోల్ట్ చేసుకుంటే

అది తనవల్ల కాక అంకణం, పల్లె చేదు. తన పాత వేశాడు. చేతులు కాల్యకున్నాడు ఒక వాడు గంజిని వంచుతూ. పాపియ రగులుకోక పోవడంతో వూచివూచి దుండక పోవడంతో కిరన నయిలంతా వంచి ముట్టించాడు. ఒక రోజు మట్టి పాత్రలో వప్పు ఎమవుతూ పగలకొట్టి, ఆ రోజు వప్పు చారు లేక, రసంతో తిని ఇదే గత్యంతరం అని పర్చుకున్నాడు.

పాతకాలు చెబుతున్నాడు వేణు పిల్లలకి ఓ రోజు. “పాక సాక” అంటూ భావిడ వచ్చింది. వెనుదిరిగి చూశాడు. ఒకానిడ వచ్చి బడిలో ప్రవేశించింది.

“రాహుకాలం ఎప్పుడు ? మా అమ్మాయిని అత్యగారింటికి కధిరికి పంపాలి!” అంది.

శుభమా అని అస్త్రీ రామకాలం తెలియదన డమా ? ఎప్పుడో ఏమో ? తెలుసుకున్నది కాస్త గుటుకుస్పాస్ అని మరచాడు. జ్ఞాపకశక్తి నంతా ప్రయోగించి చూసినా ప్రయోజనం లేక పోవడంతో ఒక్కొక్కసారి అలోచనలో పడ్డాడు.

“ఎప్పుడు సాక ?”

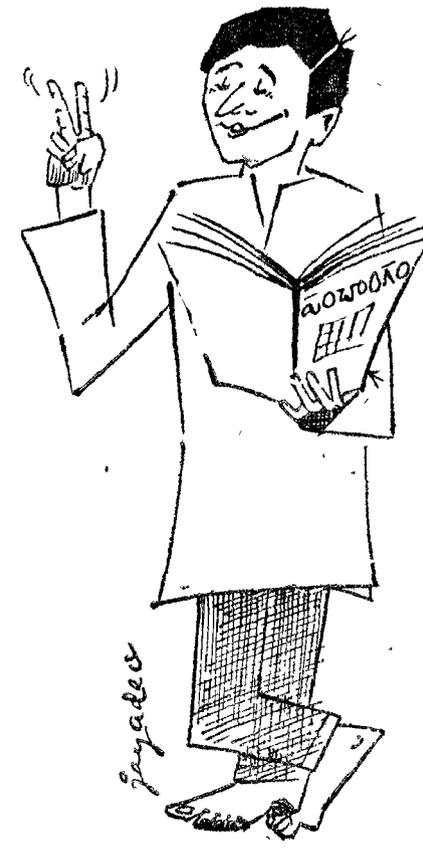
వేణు చలుకున పిల్లల్ని పిలిచి ‘పెద్దబాలకిక్కి ఎవరి వద్దవై నా ఉప్పు’ అని అడిగాడు.

ఓ అబ్బాయి పుస్తకం తెప్పిస్తడంతో వేణు తన పరుపు నిలుపుకో కలిగాడు.

అవిడ వెళ్ళిపోయాక వేణుకించ పడ్డాడు. రాహు కాలాన్ని తన డైరీలో రాసుకుని ఎదిరి పర్చు కున్నాడు ఎదురు చూసా మించినదనుకుని.

మధ్యాహ్నం వంట చేసుకుంటున్న వేణు వద్దకు ఇద్దరు పల్లెవాళ్ళు వచ్చారు. వచ్చినవాళ్ళని కూర్చోం డని చెప్పి వేణు బియ్యంలోని రాళ్ళను పీర సాగేడు.

“వంపాగాలు ఎప్పుయ్యాస్తా ?” అని అడిగాడు

తనకులో ఒక వ్యక్తి.

చచ్చాంపో! వంపాగా? ఏమేని చెప్పగలడు? తాలేంపే నీం వామోమ్ అని అనుకుని.

“వచ్చి ఉంటాయి” అని అన్నాడు తలెత్త మండా. అంటే రాకకూడా ఉండొచ్చు అని అర్థం !!

“సంక్రాంతి పురుషుని లక్షణాలు ఏమిటన్నవి?” అని అడిగాడు మల్లా. ఈ సంక్రాంతి పురుషు డెవడం ? సంక్రాంతి వండుగ జనవరి మాసంలో బచ్చితంగా వస్తుంది. ఇది వాస్తవం. వండేపాం లేదు. ఈ వండుగకి పురుషుడెవడు ? ఏమాటికి కథా కమామిషు ?

“అదేనస్తా మకర సంక్రాంతి పురుషుని వాచా నం, వస్త్ర ధారణం ?” వేణుకి దిక్కులు తోడ లేదు. ఈ వంపాంగం గురించి తెలియక పోయే పల్లెన ఈ వల్లెలో నిజాయించేటట్లు లేదు. ఏం చెయ్యడం ? ముందు వీళ్ళని పంపితేవాలి. ఏమని పచ్చయ్యడం ? పిల్లల్ని ప్రమత్తకాలో ఉంచి, చదువు చెప్పడంవచ్చు ఎక్కడనున్న అక్కడ రాహువు కాం, యమగండకుతాల అడిగి జవాబులు రాబట్టా లనే పిళ్ల అతురతకు కోపం వచ్చింది.

“లేవు మడవపల్లి వెడుతున్నాను. వంపాగాలు వచ్చి ఉంటాయి. తెప్పి సానకాతంగా చదివి విచ్చి స్తాను.” అని వాళ్ళని సర్ది వంపానికి తల ప్రాణం తోడకి వచ్చింది. ఏవేవో అడిగారు. అన్నిటికీ అవును, కాదని జవాబు చెప్పి సర్ది వండేడు.

శనివారం మధ్యాహ్నం మడవపల్లి వచ్చి ఓ శ్రేణి తుని ఇంట్లో తిరగా వేశాడు వేణు. మిత్రునికి తన అవిచ్ఛనా చివరించినా అతగాడు నచ్చి, చెప్పి రించాడు పెద్దపల్లి.

“అవోయ్ బోడి వంపాంగం గురించి బెంగెట్టు కున్నావ్ నీ వో వాస్తే ఇంగ్లీష్ లేట్లీ అనేక పోయావా? అచ్చమొసామా ? నల్లే. ఈ నమాసంలో జ్యోతి షం చెప్పే ఒకతను ఉన్నాడు. బాగా చెబుతాడట. నిచ్చి దలిపెట్టి వెస్తాను. వేర్చుకోవంపందంతా నేరూగో బై దిబై వేరు మాత్రం అక్కడ ఉండను. ‘వో’ కొట్టించేయగలడు.”

అంటూ అప్పుడే బయల్పెలాడు.

పుడ్లప్పులో ఉన్నాడు. కండ పున్నెగా ఉన్నాడు. వేణును ఆయన సాదరంగా అభ్యసించి వేణు పరిస్థితుల్ని అకళించుకున్నాడు.

“చూడు బాబూ ఇంగ్లీషులో ఎం. ఎ. అంటాడు. తెలుగు తాళిఖు తెలిదు. తెలుగువాడుగా పుట్టి తన మాతృదేవి పాలనే త్రాగి ఆమెకే ద్రోహం తన బెడున్నాడు.” అంటూ ఆయన ఇప్పటి తరం వారిని అపహేళన చేస్తూ, తన జ్యోతిష సలహాకా ఎంత ఎక్కువైగా బరిగేవో తేలివారు ఉత్సాహంగా.

వంపాగ ప్రవేశం (ఆయుర్వేదం, పుత్ర పిత్రాల్ని వుద్ధిం, త్యాగోగ్యం, పుణ్యాకరం... మొదలైనవి) మొదలుపెట్టి వాస్తూ పురుషుని లక్షణాలు, అతగాడు నిద్రలేచే సమయాలు, రాహు కాలం, గుళిక, యమగండకాలాలు, బల్లి సతన ఫలాలూ, పేరునుపట్టే ఆయా నక్షత్రాల ఎప్పుకలూ, సంవత్స రానికి రాజు, మంత్రి, సేనాపతి, సంవత్సర ఫలితాలూ, మకర సంక్రాంతి పురుషుని లక్షణాలు, చంద్ర గ్రహణ గూర్కగ్రహణాలు, ప్రయాణానికి తగిన వస్త్రాలు, అనిక ఎగాసావతరణ, తాళిఖుని లిట్టె డోగ, నేత, జీవలక్షణాలు, అన్నిసేవ ఫలాలూ, తుర శకుల ఫలాలూ, వార కూలలు, గ్రహ బలాలు—

కండ్ల

అందానికి
రక్షణకు

దర్ బార్ కాజల్

కాటుక (ఓజిస్టర్)

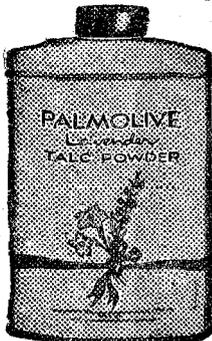
తయారుచేయువారు :-

రాంబీర్ కంపెనీ, బొంబాయి-4.

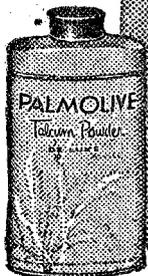
సువాసనలు వెదజల్లే మీకు సొగసు సమకూర్చే పామాలివ్ లవెండర్ టాల్క్

మీకు వచ్చే సువాసనలు మీ కోసం తిరిగి వచ్చిందే ఇద్దరూ! ప్రపంచ సొందర్ల కోరికలనుంచి, గతంలో సులభంగా దిగుమతి అయ్యే సువాసనల గురించి మీరు ఇక్కడ కలలు గంటూ కుర్చోవచ్చు. ఈ నాడు పామాలివ్ లవెండర్ టాల్క్, దానిలో కలిపిన సువాసనలతో మీమ్మల్ని ముంచెత్తుకో గలదు. పామాలివ్ లవెండర్ పువ్వు ఆంశా బలంకొలిపి బొగమగా వుండంది.

పామాలివ్ లవెండర్ టాల్క్ ఎప్పుడూ జాబాగా పరిమళ లావణ్యంగా వుండంది

ప్రకృత సువాసనలు కావచ్చుటకే దబ్బా

అంశా - లభ్యమయ్యేది పామాలివ్ టాల్క్ డిలెక్ట్ - 17 నగరముల నమ్మికము

౨౧.౬.౨.౧౯౬౬

త్రైలోక్య పశ్చాత్తరం

ఇక్కడి బోలెడు ఆయన సహాయన స్థూలంగా తెలుసుకోసాగాడు.

బి, అదివారాలు రెండురోజులు క్షుణ్ణంగా కాక పోయినా, పంచాంగం కొని ప్రాథమిక సూత్రాలను అవగాహన చేసుకోసాగేడు బేణు.

సోమవారం బడివల్లెకు చేరేడు బేణు కొంత రైల్వార్ని పుంజుకుని.

తాళి వంటచేసి, అన్నం తింటున్న బేణువద్దకు వచ్చింటి నరనప్పు వచ్చాడు.

“రేపు రామాకాం బెప్పుడు. బావి త్రవ్వాలి” అని అడిగాడు.

సోమ, బి, శుక్ర, బుధ, గురు, మంగళాది క్రమాల్ని ఒకటివ్వర గంటలు చేసేస్తూ రెక్క మీ చేప్పాడు.

ఇంతలో కొంత మంది పంచాంగం క్రొత్తది వచ్చిందనగానే వచ్చారు.

వర్షాలు ఎలా ఉండంటూ వచేసే అడుగు సాగేడు బేణు. నీకే ప్రాణారాధం! అది తేజోవ్యోమం అన్నీ తేవట్టేకదా!

బేణు పంచాంగం తెరచాడు. “... 2 తూముల వర్షం, 3 తూముల గాలి, పంటలు 7 వీసములకంటే పైగా ఫలితమిచ్చును. దక్షిణదేశం సుఖవంతముగా ఉండును...” అని చదువుతూ అర్థాన్ని చెప్పాడు. మరల సంక్రాంతి పురుషుని ఆకాశాన్ని చెప్పాడు.

శ్లో. తిలీర్ణం ద్విముఖంకైవ, సంవక్రం, త్రివేతకం లంభ జర్ణం రక్తదంతం లంభ భ్రూదీర్ఘ నాశికం అష్టబాహుద్విపాదంచ వికృతిం కృష్ణవర్ణకం వస్మి, యోజన విస్తీర్ణం శత యోజన మున్నతం ద్వాదశం స్మృతీ విచం రూపం సచ

జ్ఞేయ సంక్రాంతి పురుష లక్షణం. శ్లోకార్థాన్ని వివరించాడు. అన్య పురుషుని మహోదర నామయం— వోరణా ముద్రణం, తిల్యోదక స్నానం—శుభం, తిలక్ తధారణం— తపోధనుక

రషణం, అష్టోత్తరయూధం—యూధం— ఇవన్నీ ఎక్కావోసేపు చదివి వినిపించాడు. సంవత్సర ఫలాలు మృగశంశో పల్లె జనం సంక్రమిస్తే సర్దారని వాళ్ళ ముఖాల కూసే తెలుసు కుని బేణు సంతోషించాడు. అడుగుడుగున తనకు ప్రాంతాని కడిగా ఉన్న ఈ పంచాంగం బెడద పూరల కల్గింది.

తర్వాత ఎవరోచ్చివా, ఎక్కడడిగా నమయా సందర్భాలననుసరించి తంచవ్ గా సంచేవాలై తేకుండా తపీమని తెలిసినట్టు చెప్పాడు. రోజు రోజుకీ ప్రావీణ్యత తెచ్చుకో గలిగాడు. అభ్యాసం కూసువిద్య అయింది.

మొనీక ఫర్వాలేదు. ★